

Številka: 07106-8/2023/9

Datum: 24. 1. 2024

Informacijski pooblaščenec po informacijski pooblaščenki Mojci Prelesnik (v nadaljevanju IP) na podlagi petega odstavka 42. člena v zvezi z desetim odstavkom 41. člena Zakona o pacientovih pravicah (Uradni list RS, št. 15/08, 55/17, 177/20 in 100/22 – ZNUZSZS; v nadaljevanju ZPacP) ter na podlagi tretjega odstavka 251. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb; v nadaljevanju ZUP), o pritožbi prosilke: z dne 12. 11. 2023, zoper odločbo izvajalca zdravstvene dejavnosti:, št. z dne 3. 11. 2023, v zadevi seznanitve z zdravstveno dokumentacijo po pacientovi smrti izdaja naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi prosilke z dne 12. 11. 2023 zoper odločbo izvajalca zdravstvene dejavnosti št. z dne 3. 11. 2023 **se ugoti**, izpodbijana odločba se odpravi in se zadeva vrne izvajalcu zdravstvene dejavnosti kot organu prve stopnje v ponovni postopek.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti mora o prosilkini zahtevi za seznanitev z zdravstveno dokumentacijo po pacientovi smrti z dne 24. 10. 2023 **ponovno odločiti** najpozneje v 30 dneh od prejema te odločbe.

2. V tem postopku posebni stroški niso nastali. Prosilka sama krije svoje stroške postopka.

Obrazložitev:

Prosilka je 24. 10. 2023 pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti vložila zahtevo za seznanitev z zdravstveno dokumentacijo pokojnega očeta

Izvajalec zdravstvene dejavnosti je z odločbo št. z dne 3. 11. 2023 to zahtevo zavrnil. Odločitev je utemeljil z obstojem overjenega pooblastila pokojnega, s katerim prepoveduje dajanje svojih osebnih podatkov, pošiljanje na razne specialistične preglede, naročanje ipd. hčeri – prosilki v tem postopku. Pojasnil je, da je bilo to pooblastilo dano osebnemu zdravniku pokojnega, sam pa ga je prejel s strani odvetnice pokojnega.

Zoper to odločitev je prosilka 12. 11. 2023 vložila pritožbo. V bistvenem je navedla, da izvajalec zdravstvene dejavnosti odločbi ni priložil kopije pisnega pooblastila, na katerega se je skliceval in ki naj bi vsebovalo prepoved posredovanja osebnih podatkov. Izpostavila je, da je bilo pooblastilo dano njegovemu zdravniku, ne pa izvajalcu zdravstvenih dejavnosti v tem postopku, ter da ne vsebuje navedb, da ji oče po svoji smrti prepoveduje vpogled v psihiatrični zdravstveni karton, ki ga hrani. Dodala je, da je bilo enako pooblastilo dano 27. 7. 2022 do 13. 8. 2022 na bolnico Nadalje je poudarila, da je njen oče že v letu 2016 prejemal močna zdravila za zdravljenje demence, da ni imel postavljenega

skrbnika ter da je pogodba o dosmrtnem preživljanju nična, kar se bo reševalo v zapuščinskem postopku. Ob tem je prosilka opozorila še, da je Parkinsonova demenca, vaskularna demenca, kortikalna in subkortikalna demenca dedna. Če je imel oče mutacijo kromosomov za Parkinsonovo demenco in ima kot njegov dedič to podedovano, je to pomembno za njeno zdravje. Zato se želi seznaniti z vsemi izvidi, zapisi, ugotovitvami v zvezi z zdravljenjem očeta, kakšne zdravstvene težave je imel ipd.

IP je 13. 11. 2023 izvajalca zdravstvene dejavnosti na podlagi 34.a, 139. in drugega odstavka 245. člena ZUP pozval k posredovanju kopije izrecne prepovedi glede seznanitve z zdravstveno dokumentacijo, ki jo je podal pokojni, opredelitev do pritožbenih navedb ter k podaji drugih relevantnih pojasnil in dokazov.

Izvajalec zdravstvene dejavnosti je v odgovoru št. z dne 20. 11. 2023 ponovno pojasnil, da je bil razlog za zavrnitev prosilkine zahteve za seznanitev z zdravstveno dokumentacijo pokojnega očeta kopija pooblastila, ki ga je bolnišnici posredovala odvetnica in v katerem je jasno navedeno, da pokojni prosilki prepoveduje dajanje svojih osebnih podatkov. Izpostavil je, da je bilo to pooblastilo dano njegovemu osebnemu zdravniku in je bilo overjeno. Pojasnil je, da do prejema dopisa s strani odvetnice pokojnika ni razpolagal z informacijo o prepovedi posredovanja podatkov pokojnika prosilki, saj je bil pokojni pri njih obravnavan s strani zdravnice psihiatrinje, ki v okviru skupnostnega psihiatričnega zdravljenja opravlja tudi obiske na domu. Obisk je bil izveden dne 6. 10. 2021, o obisku sta bili obveščeni obe hčeri, pokojnik pa ob tem ni na kakršenkoli način sporočil, da prepoveduje posredovanje podatkov. Izvajalec zdravstvene dejavnosti je sklenil, da razpolaga z dokumentom, ki nedvoumno prepoveduje posredovanje podatkov prosilki, zato je spoštoval njegovo jasno izraženo željo tudi po njegovi smrti, saj je še v času, ko je živel, jasno izrazil interes, da bo kot osebnost še po svoji smrti užival določeno varstvo temeljnih pravic. Nadalje je izvajalec zdravstvene dejavnosti izpostavil, da navedb glede morebitnih škodljivih boleznih pokojnega očeta prosilka v zahtevi za seznanitev ni podala, zato jih tudi ni mogel presojeti oziroma obravnavati. Glede na to je odločil tako, kot izhaja iz odločbe št. z dne 3. 11. 2023, v kateri je upošteval namen zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter voljo pokojnega, ki jo je izrazil jasno in nedvoumno. Odgovoru je priložil tudi vso relevantno dokumentacijo.

Prosilka je na poziv IP za opredelitev z dne 12. 12. 2023 odgovorila 17. 12. 2023. Ker je odgovor precej obširen, IP povzema le bistvene navedbe, ki so relevantne za odločitev v tem pritožbenem postopku. Te so:

- pooblastilo je lastnoročno napisala v svoje namene ga. (sestra prosilke) in ga dala v podpis bolnemu dementnemu očetu zato, ker se je bala za pogodbo o dosmrtnem preživljanju, ki sta jo sklenila v času očetove bolezni;
- po smrti očeta je od je prejela kopijo »pooblastila« z vsemi drugimi zdravstvenimi dokumenti;
- na pooblastilu je overjen le podpis očeta;
- v pooblastilu ne piše, da bi oče »izrecno« prepovedal seznanitev z zdravstveno dokumentacijo;
- pooblastilo je naslovljeno na dr. med. in medicinsko sestro, ki sta zaposlena v zdravstvenem domu ;
- zakoniti namen seznanitve z zdravstvenim kartonom in vsemi specialističnimi izvidi je izkazan s priloženim vabilom na zapuščinsko obravnavo dne 19. 11. 2023;
- prepoved se lahko evidentira tudi v centralni evidenci zdravstvene dokumentacije, kar v tem primeru ni bilo izvedeno, temveč je moral izvajalec zdravstvene dejavnosti fizično vpogledati v zdravstveni karton;
- prosilka IP prosi, da ji takoj omogoči fotokopiranje in seznanitev z vso vsebino zdravstvenega kartona v namen zapuščinskega postopka, sicer dokumentov ne bo mogla pravočasno dostaviti sodišču.

V telefonskem razgovoru z IP 19. 1. 2024 ter v vlogah s tega dne in z dne 20. 1. 2024 je prosilka še natančneje opisala okoliščine podpisa spornega dokumenta (pooblastila), predvsem da ga je oče podpisal v času demence, ko je bil bolan in nerazsoden, zato ne more predstavljati veljavne prepovedi seznanitve. Izpostavila je, da je kljub obstoju tega dokumenta od drugih upravljavcev (npr. in) prejela zdravstveno dokumentacijo pokojnega očeta. Kot dokaz, da je bil oče res bolan, je priložila psihiatrični izvid in strokovno mnenje z dne 16. 1. 2023, ki je povzel vsebino razpoložljivih zdravstvenih dokumentov. Poudarila je, da je oče že od leta 2016 prejemal zdravila in da mu je bila diagnosticirana demenca ter da zaradi tega ni bil sposoben razumeti svojih izjav volje in pravnih posledic. Priložila je tudi zapisnik o zapuščinski zadevi in sklep o prekinitvi zapuščinskega postopka z dne 19. 12. 2023 ter odločbo Ministrstva z dne 2. 6. 2022.

Pritožba je utemeljena.

Postopkovna pojasnila

IP uvodoma pojasnjuje, da je kot organ druge stopnje v skladu z 247. členom ZUP, ki se na podlagi desetega odstavka 41. člena v zvezi s petim odstavkom 42. člena ZPacP smiselno uporablja v tem pritožbenem postopku, dolžan preizkusiti odločbo v delu, v katerem jo prosilka izpodbija. Odločbo preizkusi v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa preizkusi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon.

IP se je o dejanskem stanju prepričal na podlagi razpoložljivega gradiva ob upoštevanju 10. člena ZUP. Na podlagi 139. člena ZUP je ocenil, da dodatna procesna dejanja za ugotavljanje dejanskega stanja niso potrebna.

Splošno o pravici do seznanitve z zdravstveno dokumentacijo po pacientovi smrti

Pravica do seznanitve z zdravstveno dokumentacijo po pacientovi smrti je urejena v 42. členu ZPacP. Po pacientovi smrti imajo pravico do seznanitve z njegovo zdravstveno dokumentacijo med drugim pacientov zakonec, zunajzakonski partner, partner iz istospolne skupnosti, otroci in posvojenci, kadar teh oseb ni, pa pacienti starši. Tem osebam se omogoči le dostop do tistih podatkov, ki so potrebni za doseg zakonitega namena seznanitve. Če pa se te osebe želijo seznaniti z zdravstveno dokumentacijo, ki je nastala v času, ko umrl pacient ni bil sposoben odločanja o sebi in se je to stanje brez prekinitev nadaljevalo do njegove smrti, morajo za seznanitev izkazati pravni interes (drugi odstavek). Zahteva za seznanitev oseb se delno ali v celoti zavrne, če tako določa zakon ali če je pacient seznanitev pred smrtjo pisno ali ustno v navzočnosti dveh prič izrecno prepovedal (tretji odstavek). V zvezi s prepovedjo je zakon predvidel tudi izjemo: kljub pacientovi prepovedi se lahko pacienti starši, potomci, zakonec, zunajzakonski partner, partner iz istospolne skupnosti, bratje in sestre ali druge, pacientu bližnje osebe, preko zdravnika seznanijo s tistimi osebnimi podatki, ki so oziroma bi lahko bili pomembni za njihovo zdravje (četrti odstavek). O zahtevi za seznanitev odloči izvajalec zdravstvene dejavnosti v 15 dneh od prejema obrazložene zahteve. Če je zahteva delno ali v celoti zavrnjena, imajo upravičene osebe pravico vložiti pritožbo pri IP (peti odstavek).

Prosilka se z zdravstveno dokumentacijo umrlega pacienta lahko torej seznaniti pod naslednjimi pogoji:

- zahteva za seznanitev je obrazložena tako, da je razvidno, kakšen je namen seznanitve,
- zatrjevani namen seznanitve ni nezakonit,
- na ustrezen način je izkazano sorodstveno razmerje z umrlim pacientom in
- umrl pacient za časa življenja ni prepovedal seznanitve s svojo zdravstveno dokumentacijo.

Ob tem je treba upoštevati, da je pravica do seznanitve z zdravstveno dokumentacijo po pacientovi smrti lastna pravica oseb iz 42. člena ZPacP, ki ji nasproti stoji pravica pacienta, da takšno seznanitev prepove, obe pravici pa sta lahko pod zakonsko določenimi pogoji in v določeni meri omejeni.

O sposobnosti razsojanja

Svobodne in resne izjave volje že pojmovno ne more podati oseba, ki ni sposobna razumeti pomena volje, ki jo izjavi. Sposobnost razsojanja pa v naši zakonodaji ni izrecno urejena. Gre za dejansko sposobnost razumeti pomen svojih dejanj oziroma sposobnost razumeti pomen izjave volje in pravne posledice, ki jih ta povzroči. Nujen pogoj za sposobnost razsojanja so dejanske psihofizične lastnosti subjekta. Sposobnost razsojanja je tako na primer predpostavka za veljavnost izjave poslovne volje. Praviloma se sposobnost razsojanja pri osebah, ki imajo poslovno sposobnost, domneva. Vendar ta domneva ni neizpodbitna. Pri poslovni sposobnosti in sposobnosti razsojanja namreč lahko pride do razhajanja, zlasti takrat, ko polno poslovna oseba izgubi dejansko sposobnost razsojanja (denimo zaradi demence), poslovna sposobnosti pa ji formalno še ni odvzeta.¹

ZPacP v 19. točki 2. člena opredeljuje sposobnost odločanja o sebi, ki je sposobnost pacienta, da samostojno uveljavlja pravice iz tega zakona. Pacient je sposoben odločanja o sebi, če je glede na starost, zrelost, zdravstveno stanje ali druge osebne okoliščine sposoben razumeti pomen in posledice uveljavljanja pravic iz tega zakona, še zlasti privolitve, zavrnitve ali preklica zavrnitve medicinskega posega oziroma zdravstvene obravnave. Kot uveljavljanje pravic iz tega zakona bi lahko razumeli tudi pacientovo pravico, da za časa življenja prepove seznanitev s svojo zdravstveno dokumentacijo oseb, ki se je na podlagi 42. člena ZPacP s to dokumentacijo po pacientovi smrti sicer upravičena seznaniti.

V ZPacP ni natančneje opredeljeno, kakšna mora biti prepoved seznanitve iz tretjega odstavka ZPacP (razen tega, da mora biti dana izrecno ter pisno ali ustno v navzočnosti dveh prič). Tako iz splošne zahteve po sposobnosti razsojanja kot iz definicije sposobnosti odločanja o sebi pa nedvomno izhaja, da mora biti pacient v času podaje takšne prepovedi sposoben razumeti pomen te izjave in posledice, ki jih povzroči, pri čemer pa ni relevantna le poslovna sposobnost, temveč dejanska sposobnost oblikovanja veljavne volje, upošteva starost, zrelost, zdravstveno stanje in druge osebne okoliščine.

Presoja utemeljenosti pritožbe

Izvajalec zdravstvene dejavnosti je zavrnitev prosilnikine zahteve za seznanitev z zdravstveno dokumentacijo njenega pokojnega očeta utemeljil z obstojem prepovedi po tretjem odstavku 42. člena ZPacP. Ta določa, da se zahteva za seznanitev oseb iz prejšnjega odstavka delno ali v celoti zavrne, če tako določa zakon ali če je pacient seznanitev pred smrtjo pisno ali ustno v navzočnosti dveh prič izrecno prepovedal. Ker ostali pogoji za seznanitev niso bili sporni, se IP do njih v tej odločbi ni podrobneje opredeljeval.

V konkretnem primeru je bistveno, ali prepoved seznanitve po tretjem odstavku 42. člena ZPacP, na katero se sklicuje izvajalec zdravstvene dejavnosti, izpolnjuje vse pogoje za veljavnost. Gre za dokument, ki je naslovljen »*Pooblastilo*« in datiran 3. 6. 2022. Kot naslovnika sta opredeljena (to je bil po pojasnilih izvajalca zdravstvene dejavnosti pokojnikov osebni zdravnik) in medicinska sestra V dokumentu je navedeno, da »*prepovedujem dajanje mojih zdravstvenih podatkov, pošiljanje na razne specialistične preglede, naročanje moji hčeri*« ter da podatke »*lahko dobi le moja hči* (...), *ker imava sklenjeno pgd. o dosmrtnem preživljanju.*« Na drugi strani dokumenta je potrdilo Upravne enote, da je lastnoročno podpisal to listino.

¹ Prim. N. Plavšak v: Obligacijski zakonik (OZ) (splošni del) s komentarjem, 1. knjiga, GV Založba, Ljubljana 2003, str. 188 in 189.

Glede na takšno vsebino dokumenta se IP ne strinja s podano oceno izvajalca zdravstvene dejavnosti v izpodbijani odločbi, da je pokojni oče prosilki jasno in nedvoumno prepovedal, da se seznanj z vso zdravstveno dokumentacijo, ki se nanaša nanj. Za časa življenja izraženo voljo pacienta je namreč treba razlagati upoštevajoč vse okoliščine, ki so lahko relevantne pri presoji veljavnosti in dometa prepovedi seznanitve z njegovo zdravstveno dokumentacijo, ki se nanaša na obdobje po smrti. IP meni, da izvajalec zdravstvene dejavnosti v konkretnem primeru teh okoliščin, ki so izpostavljene v nadaljevanju, ni presojal v zadostni meri.

Najprej je pomemben očitek prosilke, da pokojni oče ni »izrecno« prepovedal seznanitve z njegovo zdravstveno dokumentacijo. Za veljavnost prepovedi po tretjem odstavku 42. člena ZPacP sicer ni potrebno, da je ta izraz v dokumentu neposredno naveden (ali da ga v primeru ustno podane prepovedi pacient dobesedno uporabi). Ta beseda po SSKJ pomeni, da je nekaj izraženo jasno in določno. Izrecna prepoved mora biti torej izražena nedvoumno, pri čemer mora biti jasno tako, da gre za prepoved seznanitve, ki učinkuje po smrti, kot tudi, na katero zdravstveno dokumentacijo oziroma na katerega izvajalca zdravstvene dejavnosti se nanaša ter proti komu učinkuje.

Zato je za presojo, na koga se nanaša konkretna prepoved seznanitve oziroma kako široko učinkuje, pomembno, kdo je naslovnik prepovedi. Glede na to, da je dokument, ki vsebuje prepoved »dajanja zdravstvenih podatkov«, poimenovan kot »pooblastilo« ter izrecno naslovljen na pokojnikovega osebnega zdravnika in medicinsko sestro, ni mogoče avtomatično šteti, da se prepoved nanaša na vse izvajalce zdravstvenih storitev, ki razpolagajo s pokojnikovo dokumentacijo. Pod pojmom pooblastilo se namreč običajno razume upravičenost za zastopanje, ki jo da pooblastitelj s pravnim poslom pooblaščenca (prvi odstavek 74. člena Obligacijskega zakonika; Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631). Iz naslova dokumenta bi torej lahko sklepali, da je pokojnik prepoved seznanitve omejil le na zdravstveno dokumentacijo, s katero razpolaga njegov osebni zdravnik. Pri tem pa so lahko pomembne tudi prosilkine trditve, da prepoved ni evidentirana v centralnem registru podatkov o pacientih (kar je sicer le možnost, ne pa pogoj za veljavnost prepovedi), da je bil izvajalcu zdravstvene dejavnosti dokument posredovan s strani odvetnice, ki zastopa tudi sestro prosilke (drugače zanj sploh ne bi vedel), da je dokument lastnoročno napisala prosilkina sestra, ki je s prosilko v sporu, ter da je prosilka kljub obstoju tega dokumenta s strani drugih izvajalcev zdravstvene dejavnosti pridobila zdravstveno dokumentacijo pokojnega očeta.

Predpogoj za podajo veljavne prepovedi pa je, kot že pojasnjeno, sposobnost razsojanja. Zdravstveno stanje pokojnega, ki bi moralo biti vsaj za obdobje obravnave pri njem poznano tudi izvajalcu zdravstvene dejavnosti, kaže na dvom v resničnost domneve tovrstne sposobnosti ob podaji sporne prepovedi (tj. 3. 6. 2022). To bistveno vprašanje v postopku na prvi stopnji ni bilo razčiščeno. Prosilka je s svojimi trditvami v zahtevi in še bolj izrecno v tem pritožbenem postopku, med drugim s strokovnim mnenjem, v zadostni meri izkazala utemeljen sum, da pokojni oče v času podaje prepovedi zaradi demence ni bil sposoben razumeti pomena vsebine »pooblastila«, ki ga je podpisal, in njegovih posledic.

Našteta vprašanja, ki so pomembna pri presoji utemeljenosti zavrnitve prosilkine zahteve, v postopku na prvi stopnji niso bila obravnavana, zaradi česar je ostalo dejansko stanje nepopolno ugotovljeno. Izvajalec zdravstvene dejavnosti bi moral glede na demenco pokojnega pacienta ugotoviti njegovo sposobnost za podajo veljavne prepovedi ter v primeru obstoja le-te ob skopih zakonskih določbah bolj kritično oceniti vsebino dokumenta, ki naj bi vsebovala prepoved po tretjem odstavku 42. člena ZPacP.

Glede na prosilkine navedbe pa IP pojasnjuje še naslednje. Na podlagi četrtega odstavka 42. člena ZPacP bi bila res lahko upravičena do seznanitve z zdravstveno dokumentacijo pokojnega očeta v delu, ki se nanaša na razloge, ki utegnejo bistveno vplivati na njeno zdravje, vendar tega v svoji zahtevi z dne

24. 10. 2023 ni zatrjevala, temveč je zahtevala to dokumentacijo za namene zapuščinskega postopka. IP pa izpostavlja, da lahko prosilka poda ponovno zahtevo ter konkretnije utemelji to izjemo za pridobitev zahtevane dokumentacije. V zvezi z zatrjevanimi napakami pri postavitvi skrbnika in kršitvami 275. člena Družinskega zakonika IP dodaja, da so njegove pristojnosti določene v 2. členu ZInfP in obsegajo le področji varstva osebnih podatkov ter dostopa do informacij javnega značaja. Zato ne more odločati, ali je prišlo do kršitev zakonodaje, za nadzor katere ni pristojen, ter ali je morda podana odškodninska odgovornost. Predmet tega pritožbenega postopka je namreč omejena na presojo, ali je izvajalec zdravstvene dejavnosti utemeljeno zavrnil prosilkino zahtevo za seznanitev z zdravstveno dokumentacijo njenega pokojnega očeta po 42. členu ZPacP. Prav tako IP glede pritožbenih navedb glede potrebe po popravi zakonodaje izpostavlja, da nima vloge predlagatelja zakona, temveč mora skladno z načelom zakonitosti iz 6. člena ZUP odločati po zakonu, podzakonskih predpisih, predpisih lokalnih skupnosti in splošnih aktih, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil. Glede navedb, da mora prosilka zdravstveno dokumentacijo pokojnega očeta kot dokaze prinesiti na zapuščinsko obravnavo, pa IP zgolj pripominja, da lahko sodišče praviloma samo pridobi podatke, ki so potrebni za odločitev, ter listine, če stranka ne more doseči, da se ji izročijo.

Vrnitev v ponovni postopek in napotki izvajalcu zdravstvene dejavnosti

Prvi odstavek 251. člena ZUP določa, da kadar organ druge stopnje ugotovi, da so bila v postopku na prvi stopnji nepopolno ali zmotno ugotovljena dejstva, da je v postopku prišlo do bistvenih kršitev pravil postopka oziroma, da je izrek izpodbijane odločbe nejasen ali pa v nasprotju z obrazložitvijo, dopolni postopek in odpravi omenjene pomanjkljivosti bodisi sam bodisi po organu prve stopnje ali pa po zaprosenem organu. Tretji odstavek istega člena še določa, da če organ druge stopnje spozna, da bo pomanjkljivosti postopka na prvi stopnji hitreje in bolj ekonomično odpravil organ prve stopnje, odpravi odločbo prve stopnje s svojo odločbo in vrne zadevo organu prve stopnje v ponovni postopek. V takem primeru je organ druge stopnje dolžan s svojo odločbo opozoriti organ prve stopnje, glede česa je treba dopolniti postopek, organ prve stopnje pa mora vseskozi ravnati po tej odločbi in brez odlašanja, najpozneje pa v 30 dneh od prejema zadeve, izdati novo odločbo. Zoper novo odločbo ima stranka pravico pritožbe.

IP je dolžan spoštovati temeljna načela upravnega postopka, zato mora upoštevati tudi načelo ekonomičnosti postopka iz 14. člena ZUP in postopek voditi hitro, kar pomeni s čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku, vendar tako, da se preskrbi vse, kar je potrebno, da se lahko ugotovi dejansko stanje, zavarujejo pravice in pravne koristi stranke ter izda zakonita in pravilna odločba. To pa bo najlažje dosegel prav izvajalec zdravstvene dejavnosti na prvi stopnji, ker se zahteva za seznanitev nanaša na dokumentacijo, s katero razpolaga in jo tudi najbolje pozna. Postavljeni rok za ponovno odločitev je skladen z ZUP.

Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da bo moral izvajalec zdravstvene dejavnosti v ponovljenem postopku na podlagi tretjega odstavka 42. člena ZPacP presoditi, ali je podana veljavna prepoved seznanitve z zdravstveno dokumentacijo po pacientovi smrti, to obrazložiti in o prosilkini zahtevi ponovno odločiti. Pri tem bo moral primarno ugotoviti pacientovo sposobnost razsojanja ob podaji prepovedi ter pod pogojem, da ta domneva ne bo izpodbita, oceniti tudi druge relevantne okoliščine, ki jih je IP opisal v prejšnjem razdelku.

Sklepno

IP je na podlagi tretjega odstavka 251. člena ZUP pritožbi ugodil, izpodbijan odgovor izvajalca zdravstvene dejavnosti odpravil in mu zadevo vrnil v ponovni postopek, ker je bilo ugotovljeno, da so bila v postopku na prvi stopnji dejstva nepopolno ugotovljena, pomanjkljivosti pa bo lažje odpravil

izvajalec. O prosilagini zahtevi za seznanitev po 42. členu ZPacP mora ponovno odločiti najpozneje v 30 dneh od prejema te odločbe (1. točka izreka te odločbe).

Ta odločba je v skladu z določbami Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – uradno prečiščeno besedilo, 14/15 – ZUUJFO, 84/15 – ZZelP-J, 32/16, 30/18 – ZKZaš in 189/20 – ZFRO) oproščena plačila upravne takse. Posebni stroški v tem pritožbenem postopku niso nastali (2. točka izreka te odločbe).

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo ni dovoljena niti pritožba niti upravni spor.

Postopek vodil/a:

.....

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka